

Nr 306.

Av fröken **Elmén m. fl.**, om utredning rörande yrkesmyalgiens natur m. m.

En under senare år alltmer uppmärksammas yrkessjukdom är myalgi. Om den förekommer mer nu än förr eller om man endast fått uppmärksamheten mer inriktad på den, är svårt att avgöra. Troligt är dock, att det alltmer specialiserade arbetet befrämjar åkomsten, då man därvid ofta måste fixera armen eller armarna i viss ställning med tillhjälp av musklerna. Dessa komma att under arbetet hållas kontraherade i statisk kontraktion, vilket framkallar smärta. Myalgi drabbar ofta kontorister, såsom maskinskriverskor och skötare av bokföringsmaskiner, telefonister och även andra yrkesgrupper med utpräglat ensidigt arbete.

Det händer, att sjukdomen förväxlas med skrivkramp eller epicondylit, vilka sjukdomar äro erkända som yrkessjukdomar i lagens mening. Förhållandet kan bli, att den som uppsöker en skicklig och omsorgsfull läkare, som konstaterar yrkesmyalgi, inte får ersättning, under det att den som uppsöker en mindre skicklig diagnostiker och får sjukdomen förväxlad med t. ex. epicondylit erhåller ersättning enligt lagen om yrkessjukdomar.

Den, som drabbas av yrkesmyalgi, är ofta oförmögen till icke blott yrkesarbete utan även annat arbete.

Beträffande yrkesmyalgi och dess förekomst hänvisas till en utredning av doktor Torsten Lindqvist införd i Svenska Läkartidningen nr 25/1948.

Under hänvisning till ovan angivna utredning hemställes,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande yrkesmyalgiens natur och lämpligheten av att hänföra den till yrkessjukdom i lagens mening samt att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen föranleder.

Stockholm den 26 januari 1950.

Brita Elmén.

Edith Liljedahl.

Bertil von Friesen.

Paul Bergstrand.